

Ketouvim (hagiographes) - Chroniques II

Chapter 2

- 2,1 וַיִּסְפַּר שְׁלֹמֹה שְׁבַעִים אֶלְפֵי, אִישׁ סָבַל, וַיִּשְׁמֹנִים אֶלְפֵי אִישׁ, חֹצֵב בְּהָר; וַיִּמְנָצְחִים עֲלֵיהֶם, שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת. {פ}
- 2,2 וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה, אֶל-חֹוֹכֵם מֶלֶךְ-צֹר לֵאמֹר: בְּאִשֶׁר עָשִׂיתָ, עִם-דָּוִד אָבִי, וַתִּשְׁלַח-לוֹ אֶרְזִים, לִבְנוֹת-לוֹ בַּיִת לְשִׁבְתָּ בוֹ.
- 2,3 הִנֵּה אָנֹכִי בֹנֶה-בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי, לְהַקְדִּישׁ לוֹ לְהַקְטִיר לְפָנָיו קִטְרֹת-סַמִּים וּמַעֲרֹכֶת תָּמִיד וְעֹלוֹת לְבָקָר וְלַעֲרֹב, לְשִׁבְתוֹת וְלִקְדָּשִׁים, וְלִמְוָעֲדֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: לְעוֹלָם, זֹאת עַל-יִשְׂרָאֵל.
- 2,4 וְהַבַּיִת אֲשֶׁר-אָנֹכִי בֹנֶה, גָּדוֹל: כִּי-גָדוֹל אֱלֹהֵינוּ, מִכָּל-הָאֱלֹהִים.
- 2,5 וּמִי-וַעֲצָר-כֹּחַ לִבְנוֹת-לוֹ בַּיִת, כִּי הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָלֶנּוּ; וּמִי אָנֹכִי אֲשֶׁר אֲבֹנֶה-לוֹ בַּיִת, כִּי אִם-לְהַקְטִיר לְפָנָיו.
- 2,6 וְעַתָּה שְׁלַח-לִי אִישׁ-חֹכֵם לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְנֹחַשׁת וּבְבַרְזֵל, וּבְאַרְגָּוָן וּבְכַרְמֵל וּתְכֵלֶת, וְיָדַע, לַפְתֹּחַ פְּתוּחִים: עִם-הַחֲכָמִים, אֲשֶׁר עִמִּי בִיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם, אֲשֶׁר הֵכִין, דָּוִד אָבִי.
- 2,7 וַיִּשְׁלַח-לִי עֲצֵי אֶרְזִים בְּרוּשִׁים וְאַלְגוּמִים, מֵהַלְּבָנוֹן--כִּי אָנֹכִי יָדַעְתִּי, אֲשֶׁר עֲבָדֶיךָ יוֹדְעִים לְכַרוֹת עֲצֵי לְבָנוֹן; וְהִנֵּה עֲבָדֶי, עִם-עֲבָדֶיךָ.
- 2,8 וְלִהְכִין לִי עֲצִים, לְרַב: כִּי הַבַּיִת אֲשֶׁר-אָנֹכִי בֹנֶה, גָּדוֹל וְהַפְּלֵא.
- 2,9 וְהִנֵּה לַחֲטָבִים לְכַרְתִּי הַעֲצִים גַּתִּיתִי חֲטִים מִכּוֹת לְעֲבָדֶיךָ, כָּרִים עֲשָׂרִים אֶלְפֵי, וְשֹׁעָרִים, כָּרִים עֲשָׂרִים אֶלְפֵי; וַיִּין, בַּתִּים עֲשָׂרִים אֶלְפֵי, וְשָׁמֹן, בַּתִּים עֲשָׂרִים אֶלְפֵי. {ס}
- 2,10 וַיֹּאמֶר חֹוֹכֵם מֶלֶךְ-צֹר בְּכַתֵּב, וַיִּשְׁלַח אֶל-שְׁלֹמֹה: בְּאֶהְבֵּת יְהוָה אֶת-עַמּוֹ, גַּתְנֵב עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ.
- 2,11 וַיֹּאמֶר, חֹוֹכֵם--בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ: אֲשֶׁר גַּתֵּן לְדָוִד הַמֶּלֶךְ בֶּן חֹכֵם, יוֹדַע שְׂכָל וּבִינָה, אֲשֶׁר יִבְנֶה-בַּיִת לַיהוָה, וּבַיִת לְמִלְכוּתוֹ.
- 2,12 וְעַתָּה, שְׁלַחְתִּי אִישׁ-חֹכֵם יוֹדַע בִּינָה--לְחֹוֹכֵם אָבִי.
- 2,13 בֶּן-אִשָּׁה מִן-בְּנוֹת דָּן, וְאָבִיו אִישׁ-צֹרִי יוֹדַע לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף בְּנֹחַשׁת בְּבַרְזֵל בְּאַבְנִים וּבְעֲצִים בְּאַרְגָּמָן בְּתֵכֶלֶת וּבְבוּצָ וּבְכַרְמֵל, וְלַפְתֹּחַ כָּל-פְּתוּחִים, וְלַחֲשֵׁב כָּל-מַחְשְׁבֹת--אֲשֶׁר יֵצֵת-לוֹ, עִם-חֲכָמֶיךָ, וְחֲכָמִי, אֲדֹנֵי דָוִד אָבִיךָ.
- 2,14 וְעַתָּה הַחֲטִים וְהַשֹּׁעָרִים הַשָּׁמֹן וְהַיִּין, אֲשֶׁר אָמַר אֲדֹנִי--יִשְׁלַח, לְעֲבָדֶיךָ.
- 2,15 וְאַנְחֵנוּ נְכַרֹת עֲצִים מִן-הַלְּבָנוֹן, כָּכֵל-צָרָכְךָ, וְנָבִיאֵם לְךָ רַפְסָדוֹת, עַל-יָם יָפוֹ; וְאֶתָּה תַעֲלֶה אֹתָם, יְרוּשָׁלַם. {פ}
- 2,16 וַיִּסְפַּר שְׁלֹמֹה, כָּל-הָאֲבָגָשִׁים הַגִּירִים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲחֵרֵי הַסִּפְרָ, אֲשֶׁר סָפְרָם דָּוִד אָבִיו; וַיִּמְצְאוּ, מֵאֵה וְחֲמִשִּׁים אֶלְפֵי, וַיִּשְׁלַח אֶלְפִים, וְשֵׁשׁ מֵאוֹת.
- 2,17 וַיַּעַשׂ מֵהֶם שְׁבַעִים אֶלְפֵי, סָבַל, וַיִּשְׁמֹנִים אֶלְפֵי, חֹצֵב בְּהָר; וַיִּשְׁלַח אֶלְפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת, מְנַצְחִים לְהַעֲבִיד אֶת-הָעַם.